

Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds sagde, at man vilde gerne have Indkomst- og Formueskatten den Gang, men man vilde have haft den i Forbindelse med en Toldlov. Jo, den politiske Visdom har jeg hørt før mange Gange, men det ærede Medlem ved meget vel, at Indførelsen af Indkomst- og Formueskatten i vort Skattesystem i Forbindelse med Toldloven paa det Tidspunkt var politisk umuligt, det vilde have været umuligt at faa Landstinget med dertil. At holde paa denne Forbindelse vilde sige det samme som ikke at ville Indkomst- og Formueskatten. Men den Ting er jo afgjort, saa det kunne vi godt lade ligge, det skal jeg ikke tale mere med det ærede Medlem om.

Hvad jeg bebrejder det ærede Medlem og hans Meningsfæller er, at siden vi fik de ny Skattelove, og siden de ere komne ud i Agitationen, have de slaaet Indkomst- og Formueskat og Ejendoms-skyld og de kommunale Skattelove sammen i een Sæk og talt om de ny Skatter, som havde flaaet Smaaafolk. Det er den Tale, jeg har hørt fra de ærede socialdemokratiske Talere ved alle de Møder, jeg har deltaget i siden, og det er ikke faa. Jeg har aldrig siden den Tid fra den Side hørt eet godt Ord om Formue- og Indkomstskatten, som kunde bane Vej for Planen om at lægge noget paa den Skat, naar vi en Gang i Fremtiden skulle se at komme noget bort fra de indirekte Skatter. Selv om det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds har nok saa mange Indvendinger at rejse mod den Indkomst- og Formueskat til Staten, som vi have faaet, er Forholdet dog det, at hvis vi flytte 1 Million af de nuværende Toldskatter over paa denne Formue- og Indkomstskat, lette vi Landarbejderne, som det ærede Medlem talte om, og som bære en meget stor Del af disse Toldskatter, sikkert for de 90 pCt. af den Del af Millionen, de bære paa. Ringere er Formue- og Indkomstskatten ikke i dens nuværende Skikkelse. Derfor tror jeg, at det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds kunde have sparet sig sine Bemærkninger om Tiden, der havde indhentet mig der.

Medens jeg er ved dette, maa jeg maaske med det samme indhente endnu en Usandhed, som man har bragt til Torvs om mig, mest ude paa Møderne i Sommer, men den har dog ogsaa givet Genlyd her. Den Usandhed, at jeg i en Tale, som jeg holdt paa mit første Vælgermøde i Sæby, skulde have aabenbaret en Politik, som var ny, og som jeg

først bekendte mig til, efter at jeg var indtraadt i dette Ministerium, en ny Forligspolitik, som der blev sagt. Jeg forkyndte, at vi skulde have et Forlig om Militærsagen, og det kastede et helt nyt Lys over hele den Politik, som dette Ministerium førte i Militærspørgsmaalet. Nu er Sandheden den, at det kriminelle Ord, Forlig om Militærsagen, er ikke et Ord, som jeg første Gang har brugt oppe i Sæby, thi under Finanslovens første Behandling i Fjor, da vi alle, det ærede Medlem for Københavns 3dje Valgkreds (Alf. Christensen) og det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) . . . (Alf. Christensen: Jeg havde ikke gjort noget) . . . Nej, det ærede Medlem havde ikke den Gang gjort noget, men siden har han gjort adskilligt — altsaa den Gang vi alle stod sammen, sagde jeg i en Tale, som jeg holdt umiddelbart efter det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik): „Jeg hører til dem, der baade for mine Vælgere og andetsteds i Landet har vedkendt mig, at vi ville have en Ordning af Forsvarssagen, at vi ville stræbe efter en Ordning. Og en Ordning vil jo sige et Forlig med Landstinget“. Da glemte de ærede Medlemmer for Københavns 3die Valgkreds og Sorø Amts 1ste Valgkreds og det ærede Medlem for Middelfart, hvis Tale jeg knyttede mine Bemærkninger til, at staa op og sige: dette er en ny Politik, der er Tale om. De ærede Medlemmer kunne maaske sige: Vi vilde ikke gøre det, fordi vi stode i Parti sammen. Men de glemte ogsaa i Partiets private Møder at gøre mig opmærksom paa, at det var galt, hvad jeg havde sagt. Min Udtalelse var ogsaa ganske i Traad med den Politik, der følger af, at vi nedsatte Forsvarskommissionen, og jeg har ført den Tale mange Gange paa mine Vælgermøder tidligere, men indtil Ministerskiftet var det en ganske uskyldig Tale. Nu er det pludselig bleven en brødefuld Tale, der aabenbarer forræderiske Hensigter hos os. Det er Forskellen. (Zahle: Ja!) Det er imidlertid de ærede Medlemmer, som have forandret sig, det er de ærede Medlemmer, der have forandret baade deres Ord, deres Taktik, deres Fremgangsmaade og deres Politik. Det bliver deres Sag, men jeg vil vende den Beskyldning bort fra mig, at jeg med det Ord har udtalt noget andet, siden jeg indtraadte i Ministeriet, end det, jeg har bekendt, siden jeg indtraadte her som Folketingsmand.

Saa gaar jeg over til de forskellige